

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA
PRAHY
ODBOR STAVEBNÍ

MHMPXOXHKYFC

Sp.zn.: S-MHMP 236319/2013/OST/Če
Č.j.: MHMP 236428/2013

V Praze 4.4.2013

ROZHODNUTÍ

Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavební, jako odvolací správní orgán příslušný dle ust. § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a dle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přezkoumal v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu na základě odvolání občanského sdružení Jinonice – Vidoule, Na Pomezí 20, Praha 5, rozhodnutí stavebního úřadu Úřadu městské části Praha 5, odboru územního rozhodování, čj. OUR.Koš.p.1560/1-556/06-Če-ZUR/2 ze dne 21.1.2008, kterým byla na pozemcích v k.ú. Košíře v Praze 5 umístěna stavba s názvem „Bytové domy „Na Pomezí“ v Praze 5“ formou změny územního rozhodnutí čj. 13681/83 ze dne 18.4.1984, vydaného Útvarem hl. architekta hl. m. Prahy, a na základě tohoto přezkoumání podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodl tak, že

napadené rozhodnutí mění tak, že podmínka č. 55 bod a. zní:

„55) Před podáním žádosti o SP bude odboru územního rozhodování (nyní odbor stavební a infrastruktury) ÚMČ Praha 5 ve smyslu § 39 SZ:

- a. Doložen soulad mezi celkovým počtem stání (367 v garážích + 54 na povrchu + 20 na pozemcích rezidenčních domů) a skutečným počtem bytů.“

Odůvodnění:

Úřad městské části Praha 5, odbor územního rozhodování, nyní odbor stavební a infrastruktury, (dále jen stavební úřad) vydal dne 28.7.2006 pod čj. OUR.Koš.p.1560/1-556/06-Če-ZUR rozhodnutí o umístění stavby, kterým k návrhu NAVATYP a.s. (dále jen navrhovatel) ze dne 5.5.2006 změnil dosud platné rozhodnutí Útvaru hl. architekta hl. m. Prahy čj. 13681/83 ze dne 18.4.1984 (ve znění změny tohoto rozhodnutí, tj. rozhodnutí čj. 11955/90-Z/Her ze dne 27.8.1990, vydaného Útvarem hl. architekta hl. m. Prahy, a ve znění rozhodnutí čj. OUR.Koš.p.1546/1-Za-R ze dne 27.5.2005, vydaného stavebním úřadem) a na pozemcích v k.ú. Košíře umístil stavbu, uvedenou ve výroku tohoto rozhodnutí. Stavba podle platných rozhodnutí byla zahájena realizací příjezdové obslužné komunikace v prodloužení ulice Naskové a kanalizační stoky trasy A. Předmětem napadeného rozhodnutí bylo umístění obytného souboru 23 bytových domů v pěti skupinách, včetně komunikací, zpevněných ploch a napojení na technickou infrastrukturu.

Proti tomuto rozhodnutí byla podána odvolání, na jejichž základě přezkoumal Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavební, (dále jen odvolací orgán) napadené rozhodnutí s tím výsledkem, že jej rozhodnutím čj. S-MHMP 103294/2007/OST/Če ze dne 15.10.2007 zrušil a věc vrátil

k novému projednání a rozhodnutí. Stavební úřad po novém projednání věci vydal rozhodnutí čj. OUR.Koš.p.1560/1-556/06-Če-ZUR/2 ze dne 21.1.2008, kterým na pozemcích č. parc. 1560/1, 1560/4 – 8, 1560/67 – 69, 1560/77, 78, 1564/1, 3, 1838/34, 2137 a dále 1838/35, 1838/59, 1855 a 3136/1 v k.ú. Košíře vymezil území pro stavbu 18 bytových domů a 5 rezidenčních bytových domů včetně inženýrských sítí a připojení na komunikaci a stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby a rozhodl o námitkách, uplatněných v řízení.

Proti tomuto novému rozhodnutí ve věci podalo odvolání občanské sdružení Jinonice – Vidoule dne 18.2.2008. Důvody odvolání jsou uvedeny níže. Stavební úřad poté provedl úkony podle ustanovení § 86 odst. 2 správního řádu, tj. seznámil ostatní účastníky řízení s podaným odvoláním a poskytl jim možnost se k obsahu odvolání vyjádřit, a následně předložil věc k posouzení a rozhodnutí odvolacímu orgánu. Ten nejprve zkoumal, zda je odvolání přípustné a včasné, tedy, zda bylo podáno proti rozhodnutí, kde zákon podat řádný opravný prostředek nevylučuje, a dále, zda bylo podáno účastníkem řízení v zákonné odvolací lhůtě. Zjistil přitom, že zákon podat odvolání proti územnímu rozhodnutí připouští a s odvolatelem bylo jednáno jako s účastníkem řízení. Rozhodnutí mu bylo doručeno formou zveřejnění na úřední desce dne 15.2.2008, odvolání bylo podáno dne 18.2.2008, v zákonné odvolací lhůtě. Odvolání je tedy přípustné a včasné. Po tomto zjištění odvolací orgán v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu zkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a věcnou správnost napadeného rozhodnutí jen v rozsahu odvolacích námitek. Při posuzování věci vycházel z právní úpravy zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), neboť ke dni účinnosti zák. č. 183/2006 Sb. (nový stavební zákon) nebylo územní řízení pravomocně ukončeno.

Na základě posouzení věci vydal odvolací orgán rozhodnutí o odvolání pod čj. S-MHMP 194884/2008/OST/Če ze dne 15.7.2008, kterým změnil rozhodnutí stavebního úřadu čj. OUR.Koš.p.1560/1-556/06-Če-ZUR/2 ze dne 21.1.2008. Uvedené rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci dne 28.7.2008. Ve věci dále vydal odvolací orgán opravné usnesení pod čj. S-MHMP 194884/2008/OST/Če; MHMP 513352/2008 ze dne 22.8.2008, které nabylo právní moci dne 26.9.2008, a jehož předmětem byla oprava zřejmé nesprávnosti v odůvodnění rozhodnutí o odvolání (nesprávně uvedené č. pozemku č. parc. 3136/1 v k.ú. Košíře bylo opraveno na č. parc. 2136/1 v k.ú. Košíře). Proti rozhodnutí odvolacího orgánu ve věci umístění stavby podal odvolatel následně žalobu k Městskému soudu v Praze, který rozsudkem čj. 8Ca 352/2008-63-67 ze dne 27.6.2012 rozhodl tak, že rozhodnutí odvolacího orgánu (dále též žalovaný) čj. S-MHMP 194884/2008/OST/Če zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Městský soud přisvědčil žalobci v části, kde v rámci odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu uplatnil námitky, které byly námitkami v rámci zjišťovacího řízení podle zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Příslušný dotčený orgán státní správy, Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, k této problematice pod čj. S-MHMP-252677/2007/OOP/VI/EIA/408-2/Nov ze dne 16.11.2007 uvedl, že záměr naplňuje dikci bodu 10.6. kategorie II přílohy 1 zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) a nebude tedy prováděno žádné další opatření. Odvolací orgán v návaznosti na toto konstatování uvedl, že pro územní rozhodnutí je takové souhlasné vyjádření relevantním podkladem. Příslušný dotčený orgán státní správy, neboť se jedná o kompetenci svěřenou tomuto orgánu, se k jednotlivým námitkám vyjádřil a zdůvodnil, proč jejich obsah nezakládá povinnost provádět k záměru další opatření z hlediska zákona. Městský soud postup odvolacího orgánu, ve kterém odkázal na výsledky zjišťovacího řízení, označil jako nepřezkoumatelný s tím, že se žalovaný s námitkami dostatečně nevypořádal. Městský soud ze stejného důvodu přisvědčil žalobci také v námitce, v níž argumentoval odsouhlasením zásahu ve vzdálenosti blíže než 50 m od okraje lesa. Žalovaný k této námitce odkázal na rozhodnutí příslušného dotčeného orgánu státní správy, Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí, potvrzující formou rozhodnutí akceptaci umístění stavby v menší

vzdálenosti než požaduje právní předpis. Podle názoru soudu je tento odkaz nedostatečný a činí rozhodnutí o odvolání i v této části nepřezkoumatelným. Městský soud vytkl žalovanému také nedostatečné vypořádání s tvrzením žalobce, že nedošlo k výpočtu dopravní zátěže z obytného souboru a porovnání s kapacitními možnostmi okolních komunikací a že nebyla prověřena ani možnost využití či přestavby provizorní panelové komunikace v sousedství a vedení dopravy propustkem pod tratí ČD.

Odvolací orgán je ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, právním názorem soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku vázán, proto se v novém rozhodnutí o odvolání zaměřil především na vytýkané vady.

K části, v níž odvolatel uplatnil námitky ke zjišťovacímu řízení, v rámci kterého se příslušný dotčený orgán státní správy, Magistrát hl. m. Prahy, odbor životního prostředí, s nimi vypořádal, tj. námitka, že předmětné území hraničí s přírodním parkem Košíře – Motol, zasahuje do ochranného pásma lesa, v důsledku stavby dojde ke zničení biokoridoru, k vykácení 80% zeleně, dále námitka proti návrhu nových komunikací, vyžadujících nepřiměřené terénní úpravy, námitka výskytu ohrožených živočichů a znehodnocení krajinného rázu, odvolací orgán uvádí, že při posuzování odvolacích námitek považoval za prokázané, že v průběhu zjišťovacího řízení byly identifikovány všechny potenciálně významné vlivy záměru na životní prostředí ve vztahu k charakteru záměru a jeho umístění, a to s ohledem na jejich rozsah, velikost a složitost, pravděpodobnost, dobu trvání, frekvenci a vratnost. Při aplikaci opatření k prevenci, vyloučení, snížení a kompenzaci nepříznivých možných vlivů, které vyplývají z provedení zjišťovacího řízení, je záměr z hlediska ochrany životního prostředí v území možný. S ohledem na závěry zjišťovacího řízení, kde jsou tyto odvolací námitky podrobně zpracovány a vyvráceny, považoval odvolací orgán za dostatečné na tuto skutečnost odkázat. Nicméně k jednotlivým námitkám nyní v rozsahu požadavku soudu uvádí následující skutečnosti.

Námitku č. 1, stavební zásah je navržen na samé hranici přírodního parku Košíře a **námitku č. 8,** obytný soubor nevratně znehodnotí krajinný ráz mimořádně cenného území, odvolací orgán, s odkazem na zjišťovací řízení, neshledal důvodnou. Již v tomto citovaném řízení bylo konstatováno, že část připravovaného záměru se skutečně nachází na území přírodního parku Košíře - Motol. Problematikou ovlivnění krajinného rázu se zabýval kompetentní orgán, který svým rozhodnutím udělil souhlas podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v návaznosti na vyhlášku č. 3/1991 Sb. hl. m. Prahy, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti. K umístění posuzované stavby v blízkosti přírodního parku Košíře – Motol dal rozhodnutím souhlas a dále vydal rozhodnutí čj. MHMP-20290/2005/OZP-V-94/R-21/Kr ze dne 25. 4. 2005, které bylo potvrzeno rozhodnutím nadřízeného orgánu čj. 500/1181/50321/05 ze dne 24.1.2006. Tak, jak uvedený orgán konstatoval, jsou přírodní parky zřizovány k ochraně krajinného rázu. Jak vyplývá z ust. § 12 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. Krajinným rázem je přitom podle ust. § 12 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti. Krajinný ráz je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu, zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. V čl. 2 vyhlášky č. 3/1991 Sb. hl. m. Prahy je zakotveno, že posláním přírodních parků je zachovat a trvale chránit vymezené části území pro jejich přírodovědné, krajinné a estetické hodnoty, umožnit jejich využití k rekreaci i poučení občanů a celkově přispět ke zlepšení prostředí města. Přírodní parky

tak představují specifickou velkoplošnou ochranu zachovalé přírodní krajiny ve městě, přičemž je zároveň v následujícím ustanovení čl. 3 odst. 1 citované vyhlášky stanoveno, že výstavbu objektů lze provádět pouze na místech k tomu určených schválenou územně plánovací dokumentací. Podle platného územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleného usnesením Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 10/05 ze dne 9.9.1999, jehož závazná část byla vyhlášena vyhl. č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy, se zájmové území z hlediska funkčního využití nachází v ploše čistě obytné, se stanovenou mírou využití území (úprava směrné části ÚP č. U 0091/2002). K souladu s územně plánovací dokumentací podrobně viz dále. Z uvedeného je tedy zřejmé, že je splněn požadavek k poskytnutí souhlasu orgánu ochrany přírody k realizaci stavby v části území přírodního parku. V případě předmětné stavby se objekty obytného souboru nacházejí mimo hranice přírodního parku Košíře – Motol, v přírodním parku je realizována pouze malá část obslužné a zklidňené komunikace.

Při posuzování bylo dále zjištěno, že navrženým záměrem dotčený krajinný ráz, tak jak je definován zákonem o ochraně přírody a krajiny, lze v daném případě vymezit jako vegetací zarostlý svah pod stolovou horou Vidoule, včetně zástavby táhnoucí se západním směrem, přičemž navrhovaná stavba se pohledově uplatňuje ze severu až severovýchodu a též z jihovýchodu. Díky morfologii terénu, tvaru stolové hory a stávající zástavbě se stavba již neuplatňuje při pohledech z jiných směrů. V kontextu širších vztahů lze území hodnotit jako území nacházející se v městské struktuře, kde krajinný ráz, daný zejména fenoménem stolové hory ve spojení s jí definovaným terénním horizontem a doprovázeným ozeleněnými svahy, představuje určitou kvalitativní hodnotu. S ohledem na prostorovou roztržitost a neuspořádanost území, představovanou množstvím bývalých přístřešků, kúlén a dalších objektů, neodpovídajících měřítku území nebylo území bývalých zahrádek správně zahrnuto do území sousedícího přírodního parku Košíře – Motol, zřízeného výše citovanou vyhláškou č. 3/1991 Sb. hl. m. Prahy. Příslušný dotčený orgán státní správy tedy dospěl k závěru, že záměr zachovává významné krajinné prvky (nedotýká se lesa nacházejícího se na vrcholu hory ani východně od řešeného území), stejně tak zvláště chráněných území (přírodní památka Vidoule není stavbou nijak dotčena, záměr neruší horizont stolové hory) a nejsou dotčeny žádné kulturní dominanty krajiny. Záměr tedy nepředstavuje zásah, kterým by došlo k nepřípustné změně vztahů v krajině.

Námitku č. 2, že stavba na JV území bezdůvodně zasahuje do 50 metrového ochranného pásma lesních pozemků, a **námitku č. 10**, týkající se umístění stavby do vzdálenosti 20 m od lesa, odvolací orgán rovněž neshledal důvodnou. Tato problematika byla podrobně rozebrána v průběhu zjišťovacího řízení. Součástí spisu je také rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru životního prostředí, čj. OŽP-IV/R/6983/97/Se; OMZ/627/97 ze dne 16.6.1997, kterým se vyslovuje souhlas s dotčením pozemků do vzdálenosti menší než uvádí příslušný právní předpis. Uvedený orgán považuje předložený návrh za přijatelný a jeho názor, jako názor příslušného odborného orgánu k posouzení této problematiky, je pro stavební úřad i odvolací orgán určující.

Pokud se jedná o námitky odvolatele uvedené pod č. 3, 4, 5, 6 a 7 zabýval se odvolací orgán doloženými důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu. V průběhu řízení bylo odbornými orgány státní správy, prezentovanými v jejich stanoviscích zjištěno, že stavební záměr neovlivní zvláště chráněná území, významné krajinné prvky ani evropsky významné lokality či ptačí oblasti. V řešené lokalitě ani v širším zájmovém území se nenachází žádný památný strom. Jednotlivě **k námitce č. 3** je třeba doplnit, že dotčeným územím neprocházejí žádné skladebné prvky územního systému ekologické stability (ÚSES). Nejbližší prvky ÚSES jižně od záměru nebudou záměrem nijak ovlivněny. Součástí oznámení za účelem zjištění, zda záměr podléhá projednání EIA, bylo i biologické hodnocení ve smyslu § 18 prováděcí vyhl. 395/1992 Sb.

nazvané "Vyhodnocení výsledků přírodovědných průzkumů lokality "Na Pomezí" v souvislosti s plánovanou výstavbou Obytného souboru bytové domy "Na Pomezí" v Praze 5 za rok 2004 až 2006" (Doc. Dr. Jan Farkač, CSc.; květen 2007). V uvedeném materiálu jsou sumarizovány výsledky průzkumů z let 2004 až 2006 a dále vyhodnocení dostupných písemných biologických dat, která vznikla v posledních letech vztahující se k předmětné lokalitě. Z uvedeného materiálu vyplývá, že na celé lokalitě není očekáván výskyt žádného zvláště chráněného druhu rostlin.

K **námítce č. 4**, že dojde k vykácení cca. 80% zeleně, historických sadů a zahradních kolonií, je třeba doplnit, že stavebním záměrem je předpokládáno kácení dřevin rostoucích mimo les. Návrh na kácení zeleně vychází z dendrologického průzkumu Ing. Mileny Morávkové a z architektonického řešení obytného souboru. Ke kácení je celkem navrženo 338 ks jednotlivých dřevin (tj. 53 % z celkového počtu stromů v řešeném území) a 0,51 ha porostů (tj. 53 % z celkové plochy porostů v řešeném území). Z celkového počtu kácených dřevin je z důvodu výstavby navrženo k odstranění 268 ks dřevin a 0,51 ha porostů (převážně průměrné a podprůměrné sadovnické hodnoty), ze zdravotních důvodů 70 ks (v současné době jsou tyto dřeviny již vykáceny). Součástí záměru je návrh vegetačních úprav, který počítá se začleněním stávajících dřevin a rozsáhlou výsadbou dřevin nových. Navržený koncept vegetačních úprav včetně rozsahu kácení bude projednán a upřesněn s příslušným orgánem ochrany přírody. Na závěr je třeba konstatovat, že z hlediska ochrany přírody je stavební záměr akceptovatelný. K tomu je nutno ještě připomenout, že napadené správní řízení neřeší samotnou otázku kácení dřevin. V rozhodnutí o umístění stavby je řešeno území jako celek a jeho návaznosti na okolí. Otázka kácení dřevin přísluší jinému orgánu a v jiném řízení.

Pokud se jedná o **námítku č. 5**, že provedení záměru, vyžadujícího nepřiměřené terénní úpravy, by znamenalo drtivý zásah do biotopu všech zde žijících rostlin a živočichů, je třeba konstatovat, že příslušný dotčený orgán státní správy v rozhodnutí č.j. MHMP- 20290/2005/OZP-V-94/R-21/Kr ze dne 25. 4. 2005, které bylo potvrzeno rozhodnutím MŽP č-i- 500/1181/50321/05 ze dne 24.1.2006, dospěl po vyhodnocení všech rozhodných skutečností k závěru, že stavební záměr zachovává významné krajinné prvky, stejně tak zvláště chráněná území (přírodní památka Vidoule není stavbou dotčena, záměr neruší horizont stolové hory) a nejsou dotčeny žádné kulturní dominanty krajiny, a že záměr nepředstavuje takovou dominantu, v důsledku níž by došlo k nepřípustné změně vztahů v krajině. Podle příslušného úřadu je vliv záměru na krajinu akceptovatelný.

K **námítce č. 6 a č. 7**, ve kterých odvolatel upozorňuje na výskyt ohrožených a silně ohrožených zvláště chráněných druhů živočichů, je třeba doplnit, že v předmětné lokalitě jsou podle zjištění zaznamenány čmelák zahradní (*Bombus hortorum*), čmelák rokytový (*Bombus hypnorum*), čmelák skalní (*Bombus lapidarius*), čmelák polní (*Bombus pascuorum*) a čmelák zemní (*Bombus terrestris*). Populace všech pěti druhů čmeláků nebude na celé lokalitě stavbou dotčena, neboť se jedná o létavé druhy s relativně velkou radiací, a je tedy předpoklad, že v případě potřeby změní svá stanoviště. Na tyto zvláště chráněné druhy byla rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru životního prostředí, č.j. MHMP-20290/2005/OZP-V- 94/R-21/Kr ze dne 25.4.2005, které bylo potvrzeno rozhodnutím MŽP č.j. 500/1181/503 21/05 ze dne 24.1.2006, vydána výjimka podle ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ostatní zvláště chráněné živočišné druhy nebyly v lokalitě dotčené záměrem prokázány nebo nejsou s ohledem na jejich nároky na životní podmínky vůbec očekávány.

K námítce odvolatele ohledně výpočtu dopravní zátěže, resp. výtce soudu k nedostatečnému vypořádání s tvrzením žalobce, že nedošlo k výpočtu dopravní zátěže z obytného souboru a porovnání s kapacitními možnostmi okolních komunikací a nebyla prověřena ani možnost využití či přestavby provizorní panelové komunikace v sousedství a vedení dopravy propustkem pod tratí ČD, odvolací orgán uvádí, že podklady pro rozhodnutí o této problematice byly zpracovány Ústavem dopravního inženýrství hlavního města Prahy (úkol č. 07-130-H11; březen 2007). V nich jsou uvedeny výsledky sčítání stávajících intenzit automobilové dopravy na křižovatce ulic Na Pomezí, Naskové a Beníškové, byly provedeny modelové výpočty pro výhledové období variantně se zahrnutím výstavby v lokalitě Na Pomezí

a bez této výstavby. Při obou variantách se zvažovaly další alternativy, a to s prodloužením komunikace Na Pomezí směrem do Jinonic od ulice Beníškové k ulici Puchmajerova nebo bez možnosti tohoto propojení. Záměr neuvažuje s žádným zvýšeným dopravním provozem po komunikaci Na Pomezí v úseku Sedlo – Beníškové nad rámec dnešního provozu, a to ani ve fázi výstavby ani po dokončení. Dopravní obsluha nového obytného souboru bude řešena dvěma novými obslužnými komunikacemi. Uvažuje se pouze s napojením na stávající komunikace severním směrem, tedy na ulici Plzeňskou. Výpočty výhledových intenzit automobilové dopravy byly provedeny souborem programů PTV - VIS ION na modelové komunikační síti města současně pro všechny druhy automobilové dopravy. Uspořádání komunikační sítě na území města, použité v modelu, odpovídá předpokládanému stavu komunikační sítě hlavního města Prahy. Tím je dosaženo zhodnocení vlivů navrhovaného záměru včetně vlivů ostatních realizovaných nebo připravovaných záměrů v širším území. Dále je třeba konstatovat, že v reakci na námitky odvolatele ve zjišťovacím řízení nechal oznamovatel záměru Ústavem dopravního inženýrství hlavního města Prahy vypracovat zhodnocení propustnosti křižovatky Plzeňská a Musílkova a křižovatky Musílkova a Pod Školou, ve vazbě na připravovaný záměr, ze kterého vyplývá, že lze očekávat i po realizaci záměru dostatečnou propustnost dotčených křižovatek. Pokud jde o myšlenku využití provizorní panelové vozovky a vedení dopravy propustkem pod tratí, odvolací orgán akceptoval názor, že rozměry propustku jsou pro navrženou stavbu nevyhovující a použití provizorní panelové vozovky by znamenalo zvýšenou hlukovou zátěž a nebylo by trvalým řešením. Z uvedených důvodů a zejména z důvodu, že s navrženým řešením vyslovil souhlas příslušný dotčený orgán státní správy, v jehož kompetenci je ochrana veřejných zájmů na úseku dopravy, nebyly návrhy na jiné řešení dopravy akceptovány. Při této příležitosti odvolací orgán zdůrazňuje, že stavební úřad rozhoduje o podané žádosti a v jeho kompetenci není tuto žádost modifikovat, tím méně, jestliže se navržené řešení opírá o kladná projednání věci s dotčenými orgány státní správy.

Skutečnostmi, které odvolací orgán uvedl výše, bylo odvolacím orgánem reagováno na výtku soudu, obsaženou ve zrušujícím rozsudku. Odvolací orgán tímto napravitel vytýkané nedostatky, a protože ze strany soudu se jednalo výhradně o výše zmíněné skutečnosti, posoudil odvolací orgán postup stavebního úřadu v územním řízení a ostatní odvolací námitky v kontextu předcházejícího odvolacího řízení, v jehož výsledku, rozhodnutí čj. S-MHMP 194884/2008/OST/Če ze dne 15.7.2008, uvedl následující skutečnosti.

Návrh odpovídá schválené územně plánovací dokumentaci a rovněž požadavkům obecných technických požadavků na výstavbu včetně požadavků zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace. Z hlediska procesního postupu odvolací orgán ověřil, že stavební úřad obdržel dne 23.11.2007 od příslušného orgánu státní správy, Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí, závěr zjišťovacího řízení podle zák. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, a to v tom smyslu, že záměr nebude posuzován podle citovaného právního předpisu. Dne 28.11.2007 navrhovatel doplnil některé podklady pro rozhodnutí a stavební úřad opatřením ze dne 4.12.2007 oznámil pokračování v řízení. Stavební úřad informoval o doplnění podkladů pro rozhodnutí s informací o možnosti do nich nahlédnout a uplatnit námitky a připomínky, čehož využil odvolatel a navrhovatel. Stavební úřad poté vydal dne 21.1.2008 napadené rozhodnutí, kterým vymezil území pro navržený záměr a stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby a rozhodl o uplatněných námitkách odvolatele. Své rozhodnutí podrobně zdůvodnil.

K odvolacím námitkám, s výjimkou výše uvedených, odvolací orgán zaujal následující názor, který nebyl v rozsudku soudu zpochybněn. Obsah námítky uvedené pod bodem 9 (změna platného územního rozhodnutí čj. 1368/83 ze dne 18.4.1984, vydaného Útvarem hl. architekta hl. m. Prahy) byl řešen již v prvním odvolacím řízení, vedeným odvolacím orgánem, který k této

problematicke uvedl „K této části odvolání odvolací orgán uvádí, že území je pokryto platným územním rozhodnutím čj. 13681/83 z roku 1984. Podle ustanovení § 41 stavebního zákona (pozn. zák. č. 50/1976 Sb., v jehož režimu bylo napadené územní rozhodnutí vydáno), označeného jako „změna územního rozhodnutí“, může stavební úřad z podnětu navrhovatele nahradit územní rozhodnutí, které je v právní moci, novým územním rozhodnutím, za určitých podmínek. Neznamená to však, že je třeba takové rozhodnutí nahradit v celém jeho rozsahu. Tuto skutečnost obsahuje znění odst. 2 téhož paragrafu, kde se uvádí, že stavební úřad projedná návrh na změnu s účastníky i dotčenými orgány státní správy jen v rozsahu změny. Z uvedeného je tedy zřejmé, že může být nahrazena jen malá část původního rozhodnutí. Pokud jde o aktivní legitimaci k podání návrhu, pak odkazuje odvolací orgán na ustálenou praxi, že vedle původního navrhovatele může být navrhovatelem změny jeho právní nástupce, kterým je i vlastník pozemku, na němž se stavba umísťuje.“ Námitka nevyřešených rozporů v koncepci odvádění splaškových a dešťových vod není namístě, neboť odvod splaškových a dešťových vod byl v dokumentaci řešen a vyústil ve stanovení podmínky č. 40b a 40c. Součástí návrhu je také stanovisko PVK a.s. a Pražské vodohospodářské společnosti a.s. Řešení odvádění splaškových a dešťových vod bude dále předmětem dalšího odborného zhodnocení v průběhu vodoprávního řízení. Obdobně se odvolací orgán vyjadřuje k otázce řešení dopravní obsluhy s tím, že návrh dopravního napojení zpracoval autorizovaný projektant dopravních staveb, přičemž k návrhu jsou doložena rozhodnutí o připojení stavby na veřejnou komunikační síť a souhlasná stanoviska odboru dopravy příslušného orgánu ÚMČ Praha 5 a MHMP. Podle požadavků příslušných dopravních orgánů byla stanovena podmínka č. 38, komplexně řešící předmětnou problematiku. K dopravní obsluze území dále viz výše. K námitce předimenzovaného a nevhodného urbanistického řešení v území, s odkazem na vyjádření Útvaru rozvoje hl. m. Prahy, odvolací orgán poukazuje, tak jak již bylo uvedeno výše, na své první rozhodnutí o odvolání. Tam k této věci uvádí: „..... zmiňované stanovisko vydal Útvar rozvoje hl. m. Prahy dne 23.5.2005 pod čj. URM/920/2005. Toto stanovisko bylo vydáno před podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí institucí, která je zpracovatelem územního plánu Prahy a současně v řízení zastupuje hl. m. Prahu jako účastníka územního řízení z titulu ustanovení § 34 odst. 3 stavebního zákona (pozn. zák. č. 50/1976 Sb., v jehož režimu bylo napadené územní rozhodnutí vydáno). Z citovaného stanoviska vyplývá, že navržená obytná skupina je v souladu s územním plánem v jeho závazné i směrné části, v širších vztazích je koordinována s dalšími investičními záměry v území. Z dopravního hlediska nejsou k předloženému návrhu zásadní námitky, ty nejsou vzneseny ani k navrženému řešení zeleně. V závěru se pak uvádí, že z hlediska ochrany životního prostředí je třeba doplnit rozptylovou a hlukovou studii, a upozorňuje se na nutnost řešit bilanci výkopové zeminy a ostatních odpadů, které vzniknou při výstavbě a provozu. Uváděný obsah námítky odvolatele poukazující na toto stanovisko je vytržen z kontextu, čímž dostal jiný smysl. Rozhodující je, že z hlediska zájmů, které uvedená instituce hájí, nejsou k předmětné stavbě námitky. K požadavkům uvedeným v závěru citovaného vyjádření lze doplnit, že návrh byl opatřen takovými doklady, které požadovaly dotčené orgány státní správy, bez jejichž kladného posouzení by nebylo možné vydat napadené územní rozhodnutí.“

Odvolací orgán dále v předchozím rozhodnutí uvedl, že dne 4.4.2008 mu bylo doručeno doplnění odvolání, ve kterém odvolatel namítá, že měněné územní rozhodnutí z roku 1984 obsahovalo závaznou podmínku pro umístění stavby, a to „doklad o zajištění rekonstrukce další části komunikace Na Pomezí, zajišťující potřebné parametry pro MHD pro napojení na stanici metra Jinonice. K této části odvolací orgán především uvádí, že z hlediska terminologie je rekonstrukcí stávající komunikace stavební úprava, která není předmětem posuzování v tomto řízení, ani obecně v územním řízení. Podle stavebního zákona, který se na projednávanou věc aplikuje (viz výše), nevyžaduje stavební úprava územní rozhodnutí. Předmětem posuzované změny není rovněž zprůjezdnění ulice Na Pomezí směrem k Radlicím a Jinonicím, přestože je s touto komunikací výhledově počítáno. V souvislosti s dopravním řešením odvolatel dále poukazuje na nesouhlasné stanovisko příslušného orgánu dopravy ÚMČ Praha 5, později

změněné na stanovisko souhlasné. Uvedený orgán změnu odůvodňuje tím, že vydal kladné stanovisko k projednávané dokumentaci na územní řízení na stavbu obnovení komunikačního propojení Košíř a Jinonic ulicí Na Pomezí, a proto mění své původní stanovisko na výstavbu bytových domů Na Pomezí. Ze změny stanoviska dotčeného orgánu státní správy nelze dovozovat skutkový stav, který nastiňuje odvolatel, tedy “ničím neopodstatněná snaha vyhovět zájmům investora“. I kdyby byl důvod tohoto kroku jakýkoliv, je třeba opět odkázat na souhlasné vyjádření příslušného dotčeného orgánu státní správy na příslušném úseku, který musí stavební úřad respektovat. K námitce, že stavební úřad nezjistil v průběhu řízení o změně územního rozhodnutí řešení dopravní obslužnosti území, odvolací orgán připomíná, že podle podmínky č. 38 je obytný celek, který je předmětem návrhu, dopravně napojen na uliční komunikační systém s vjezdy z ulice Beníškové a z ulice Na Pomezí. V uvedené podmínce je dále řešena dopravní obslužnost uvnitř skupiny nových objektů, to vše na základě souhlasu příslušných orgánů státní správy na úseku dopravy. Odkazy odvolatelů na podmínky původního rozhodnutí v této oblasti jsou zavádějící a účelové, vedeny snahou zabránit jakékoliv výstavbě v území. Stavba jako celek, tak jak je umístěna napadeným územním rozhodnutím, splňuje všechny atributy funkční stavby, jako taková byla posouzena a umístěna podmínkami územního rozhodnutí, včetně stanovení podmínek pro zpracování projektové dokumentace ke stavebnímu povolení.

Přestože byla stavebním úřadem povolena svým rozsahem komplikovaná stavba, neshledal odvolací orgán v postupu stavebního úřadu ani v napadeném rozhodnutí závažná právní a v rozsahu uplatněných námitek ani věcná pochybení, která by odůvodňovala jiný postup, než uvedený ve výroku tohoto rozhodnutí. Stavební úřad opatřil v řízení všechny potřebné podklady pro rozhodnutí, které zhodnotil každý jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. V novém řízení rovněž odstranil vytykané nedostatky, pro které bylo předchozí rozhodnutí ve věci zrušeno a vráceno k novému projednání. Změnou napadeného rozhodnutí odvolací orgán upřesnil podmínku č. 55 bod a., týkající se počtu parkovacích stání ve vztahu k počtu bytů. Ze všech výše uvedených důvodů a dále také s ohledem na další vydaná rozhodnutí, navazující na pravomocné územní rozhodnutí, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Právnímu nástupci původního navrhovatele, MEROSTAV-PROMINECOM a.s., IČ 26483581, Zelenkova 2245/29, Praha 8, se rozhodnutí doručuje prostřednictvím zástupce.

Poučení o odvolání:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Ivana Jakoubková
ředitelka odboru stavebního

Rozdělovník:

A Účastníci řízení (doporučeně do vlastních rukou):

- a) účastníci řízení podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu
 1. JUDr. Michal Pacovský, Nad Rokoskou 38, 180 00 Praha 8
 2. OS Jinonice – Vidoule, Na Pomezí 20, 158 00 Praha 5
- a) účastníci řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu
 1. MHMP OST – **úřední deska**
pro doručení účastníkům řízení zveřejněním na úřední desce po dobu 15 dnů
 2. ÚMČ Praha 5 – **úřední deska**
pro informování účastníků řízení zveřejněním na úřední desce po dobu 15 dnů
a podání zprávy o zveřejnění

B. Ostatní (doporučeně):

1. ÚRM - evidence rozhodnutí, Věra Faktorová, Vyšehradská 57, 128 00 Praha 2
2. ÚMČ Praha 5, odbor stavební a infrastruktury, nám. 14. října 4, 150 22 Praha 5 + **spis + dokumentace**

C. MHMP - OST:

- 1., 2. OST/01/Če